

דרך הדי"ק

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

שלח | גיליון 84 | כ"ג סיון התשפ"ד

סעודה ראשונה

"שֶׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים וַיְתִרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל"
שליחות שנעשית לא בנפש חפצה ושלימה לא תצליח

אנחנו רואים בפרשת השבוע, המרגלים הולכים לרגל את ארץ ישראל ומביאים את דירת הארץ רעה, אומרים דברים קשים על ארץ ישראל. צריך להקשות קושיה חזקה איך אפשר להעלות על הדעת שהמרגלים שלא היו אנשים פשוטים, אלא היו צדיקים אנשים גדולים בעלי מעמד שנבחרו בצורה פרטנית אחד אחד, איך הם עומדים ומדברים את כל הלשון הרע על ארץ ישראל, איך אפשר להבין את זה?

אז אולי אפשר לפרש ולומר יסוד גדול שצריך לקחת לחיים שלנו, מתי שהאדם הולך בשליחות של מישהו לעשות משהו, אם המשלח לא עם כוונה טהורה ושלימה לא עם כוונה לשם שמיים, פשוט שהשליח יטעה בשליחות שלו ויעשה אותה בצורה לא נכונה, בצורה מקולקלת ומעוותת. ברגע שאדם לוקח שליח שיעשה בשבילו מספר דברים, אם המשלח לא הגון ושלח את השליח במחשבות לא הגונות, השליח בטוח יכשל בשליחות ומאותה שליחות יצא נזק גדול ביותר. אבל אם המשלח אמר את השליחות בצורה נכונה והמחשבות שלו היו טהורות ונכונות בטוח שהשליחות הזו תצא נכונה, הגונה וטובה. זה תלוי במשלח איך התנהג ואיך שלח את השליחות.

וכך רואים אצל אברהם אבינו, מתי שאברהם אבינו רצה לקחת אשה ליצחק הוא הזהיר את אליעזר העבד שלו אזהרות קשות ביותר, אברהם אבינו קידש את עצמו ושלח את אליעזר בשליחות נאמנה ונכונה ביותר כי ברגע שהמשלח שולח את השליחות בצורה נכונה וטובה, השליחות בטוח מצליחה. ברגע שהמשלח שולח בצורה לא נכונה בטוח אותה שליחות נכשלת ויוצא ממנה נזק וחורבן גדול ביותר.

על פי זה אפשר לפרש ולומר, בני ישראל באו למשה רבנו וביקשו משה שהם רוצים ללכת לרגל את ארץ ישראל, הקב"ה אומר למשה "שֶׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים" לא שליחות של עם ישראל כי השליחות של עם ישראל הייתה פגומה, הדעת שלהם לא הייתה שלימה עם מחשבות אחרות להיכנס לארץ ישראל, לצו להישאר במדבר ששם היה להם את המן וכל הנוחות. הם שלחו שליחים לא בצורה נכונה ונקיה והדבר הזה בטוח היה צריך להיכשל. לכן הקב"ה אמר למשה רבנו "שֶׁלַח לְךָ" שהשליחים יהיו שלך ולא שליחים של עם ישראל, כי אם הם שליחים של עם ישראל ודאי הם יכשלו ויצא חורבן ודבר לא טוב.

ומפה צריך ללמוד יסוד גדול, כל פעם שאדם שולח שליח לעשות שליחות

מסוימת עליו להשתדל בכל כוחו מתי שעושה את השליחות שתהיה בלב שלם ובטוהר הנפש, בנקיות ובזכות גדולה. כי אם האדם יעשה את השליחות כך, בטוח שהשליחות תצליח. אבל אם האדם עושה את השליחות לא בנאמנות ולא בנקיות, השליחות של אותו אדם בוודאי לא תצליח ויצא ממנה נזק גדול. אם כך, כל החורבן שיצא לעם ישראל יצא בגלל השליחות והמשלחים שבני ישראל שלחו את המרגלים בשליחות לא טהורה, שוודאי דבר זה יביא לכשלונו כמו שלבסוף קרה.

נוהל שבת

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

נפש הדי"ק

אדם צריך שהדברים אצלו יהיו מושלמים, מתי שדברים לא מושלמים אצל האדם ופה הוא עשה חצי ופה רבע ופה שלישי, אז מתחיל להיות אצל האדם חוסר שקט נפשי. אדם צריך לקחת על עצמו יסוד גדול, כל מה שהוא עושה בחיים יהיה מושלם, לא למחצה לא לשלישי ולא לרביעי, הכל צריך להיות מושלם. גם דברים קטנים שאתה עושה, התחלת לקרוא תהלים תסיים, התחלת משהו תסיים, אל תשאיר חצי פה, רבע שם, פה חצי מילה, פה לא לסיים שיחה, פה לא לסיים את הלימוד שאתה לומד, פה לא לסיים משהו בצורה נכונה ונכונה. אל תשאיר דברים פתוחים, תסגור כל דבר פתוח. מתי שאדם משאיר דברים פתוחים מצטבר הרבה על הראש שלו, יש הרבה ואקום בראש שלו ואיפה שיש ואקום נכנס שם דברים לא טובים. הכל תעשה מושלם, הכל תעשה במחשבה חזקה, הכל תחכה עד הסוף, הכל תשמע עד הסוף, הכל תעשה ביישוב הדעת ומתי שתאסוף את כל הדברים האלה בצורה חכמה, אז האדם מתחיל לעלות לדרך הישרה ולדרך הנבונה ולדרך הטובה שהוא קונה לעצמו שקט נפשי.

"דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם"

מצוות הפרשת חלה וניסוך היין ניתנו למתק את חטא עץ הדעת

בפרשת השבוע אנו קוראים על הפרשת חלה וניסוך היין, אחרי שהמרגלים חוזרים מלרגל את ארץ ישראל, הקב"ה מצווה אותם על ניסוך היין עם הקורבנות שמביאים והפרשת חלה מתי שמכינים את הבצק. צריך להבין מהן שתי המצוות הללו ולמה דוקא הקב"ה מצווה את שתי המצוות האלו בפרשת של המרגלים, בכניסה כביכול לארץ ישראל?

אז אולי אפשר לפרש ולומר כך, אחרי שאדם הראשון אכל מעץ הדעת, הגמרא מביאה מחלוקת (ברכות מ). מה היה עץ הדעת, רבי יהודה אומר שזה היה חיטה כי ילד קטן לא לומד לדבר ולומר אבא ואמא עד שיאכל לחם ואז הפה שלו והדעת שלו נפתחים לדבר. רבי מאיר אומר שזה היה גפן, כי כל דבר שמביא את האדם לשמחה זה יין וכך גם כל דבר שמביא את האדם לחורבן זה יין.

השל"ה הקדוש והבן איש חי מביאים ראיות ואומרים שזה היה גם חיטה וגם יין, לכן אומר רבנו הבן איש חי שבלייל שבת שזה זמן של תיקון חטא עץ הדעת עושים קידוש על היין ואחרי כן עושים "המוציא" על הלחם משנה לתקן את היין ואת הלחם. השל"ה הקדוש אומר שכך גם בלייל הסדר, עושים תיקון לחטא עץ הדעת ויש גם מצה וגם יין כי עץ הדעת היה גם חיטה וגם גפן.

על פי זה אפשר לבאר ולומר, מתי שבני ישראל עמדו להיכנס לארץ ישראל, היה פחד גדול לעם ישראל להיכנס לארץ ישראל כי הרמב"ם אומר כל מה שקרה לאדם הראשון זה היה בארץ ישראל בירושלים. אדם הראשון אחרי שאכל מעץ הדעת, הקב"ה הוציא אותו מגן עדן והדלת הציאה מגן עדן הייתה בהר המוריה ליד בית המקדש, משם הוציא אותו הקב"ה.

וכתוב בספרים הקדושים שגן עדן נמצא במערת המכפלה וכשאדם הראשון רצה לקבור את חווה, היה חופר את הקבר ובתוך שהיה חופר הגיע למקום שהתחיל להריח את הריח של גן עדן והקב"ה אמר לו אל תתן עוד דחיפה קטנה, אדם הכיר את הריח של גן עדן מהזמן שהיה שם ואם היה נותן עוד דחיפה קטנה היה נכנס לגן עדן.

כל העניין של קין והבל קרה על הר המוריה, הקרבן של נוח אחרי שיצא מהתיבה היה על הר המוריה, אז בני ישראל מתי שעמדו להיכנס לארץ ישראל אמרו למה לנו להיכנס לארץ ישראל, פה אנחנו אוכלים את המן שהיה דבר מקודש ומתברך בבני מעיהם, אין יצר הרע ואי אפשר לחזור ולחטוא בעץ הדעת, לחטוא ולהתדרדר לדברים לא טובים, עדיף שנישאר במדבר ולא ניכנס לכל הצרות שיהיו בארץ ישראל.

אז הקב"ה רצה לתת להם תיקון לחטא עץ הדעת ונתן להם את ניסוך היין והפרשת חלה ששתי מצוות אלו ממתקות את חטא עץ הדעת ואז יהיה יותר להתגבר על הדברים בארץ ישראל ולא ליפול בעצת היצר הרע. לכן דוקא בפרשה הזו של המרגלים עניין של הפרשת חלה.

וצריך לדעת שיש מעלה וגדולה לאשה שבערב שבת עושה הפרשת חלה, שמתקנת את חטא עץ הדעת שחווה נתנה לאדם לאכול מעץ הדעת וכל מה שנגרם ביום השישי שהאדם חטא ואכל מעץ הדעת. וכתוב בספרים הקדושים שהאשה צריך לאפות חלות ולקחת את הפרשת חלה ולהשאיר את החלות חמות בתוך התנור ולפני שתדליק נרות שבת תוציא אותן מהתנור ותשים אותן על השולחן ותאמר "זה השלחן אשר לפני ה'" (יחזקאל מא, כב) ואז להדליק את נרות שבת כשהחלות כבר נמצאות על השולחן.

והאשה כשמדליקה נרות שבת מתקנת את זה שחווה בחטא עץ הדעת, כיבתה אורו של עולם כשהביאה את המיתה לעולם ביום השישי לפני שבת, והאשה בנרות של שבת מתקנת את אורו של עולם.

ועל זה אומר המדרש (ילקוט"ש במדבר ח, תשיט) אם שמרתם נרות של שבת אני מראה לכם נרות של ציון שבזכות נרות של שבת הקב"ה מאיר אור גדול לעם ישראל, וכך חלה וקידוש שמתקנים את חטא עץ הדעת ונרות של שבת זה חוט המשולש שלא במהרה ינתק.

כולנו מצטרפים לקריאת **ספר דברים** בשבת קודש

רפואה
פרנסה
זיווג
מוקד ארצי 8260*

כתקנת האדמו"ר
רבנו יאשיהו פינטו שליט"א

ספר דברים צוואת עשה רבנו רביא עדיענא

שניית הדי"ף

שאלה:

כבוד הרב, הייתי בשידוך עם מישהו והוא לא רצה להמשיך את הקשר ואני רציתי. בכל זאת אני עובדת אצל אח שלו ואני רואה אותו מידי פעם באותו מקום של העבודה ואח שלו והמשפחה הם עוקצים אותי ומדי פעם הם אומרים לי מילים על השידוך הזה. רציתי לדעת אם כבוד הרב מייעץ לי להמשיך לעבוד שמה או לעזוב את זה כי זה מאד קשה לי המילים שלהם.

תשובה:

אם אדם עובד במקום שהמקום לא נוח ולא טוב ויש במקום איורה לא טובה ויש לו במקום אחר עבודה טובה ולא פחות מזה, אז תעבור למקום אחר ולא צריך להישאר. כל זמן שהדבר הזה נשאר באוויר ונמצא באוויר, לא טוב וכל פעם שמזכירים את השידוך ועוקצים על העניינים של השידוך.

אם יש עבודה אחרת, לעבור למקום השני ולחדש, משנה מקום משנה מזל, הקב"ה ישרה ברכה וטוב במעשה ידיכם. אם אין עבודה אחרת והזמן קשה, לא לקחת סיכונים, להישאר שם והוא רחום יכפר עוון, הקב"ה יעזור שבע"ה יהיה טוב בדברים.

"ולקחתם מפרי הארץ"

אכילת דבר שלא בקדושה גורמת לאדם לרדת למקומות נמוכים ולדברים רעים.

התורה הקדושה אומרת לנו בפרשת השבוע שמשנה רבנו מצווה את המרגלים להביא מפירות ארץ ישראל למדבר, ועוד אומרים לנו רבותינו הקדושים שמשנה רבנו הזהיר את המרגלים שלא לאכול מהפירות אלא רק להביא אותם למדבר. אחת הסיבות שבני ישראל חטאו והתדרדרו מאנשים קדושים וגדולים שהיו ראשי שבטי ישראל והגיעו לדבר לשון הרע על ארץ ישראל, אומרים רבותינו הקדושים שזה היה בגלל שאכלו מפירות ארץ ישראל. צריך לשאול מדוע הרי פירות ארץ ישראל מקודשים, אם כך למה משה ציווה אותם לא לאכול מהפירות?

ויש עוד לשאול מתי שהמרגלים התלוננו והביאו את דיבת הארץ רעה, אמרו המרגלים לעם תראו אותנו איך יצאנו מפה קדושים וצדיקים ויראי השם, עכשיו אנחנו חולקים על השם ואומרים לא להיכנס לארץ ישראל, אחת הסיבות שהתדרדרנו זה כי אכלנו מפירות ארץ ישראל והפירות הורידו אותנו לדרגה נמוכה לחלוק על הקב"ה, אם כך מדוע הפירות של ארץ ישראל לא היו טובים באותה שעה שהמרגלים שהיו אנשים גדולים כך התדרדרו לחלוק על הקב"ה?

אלא צריך לדעת יסוד גדול, בכל דבר בחיים יש חיבור של שני דברים שביחד זה נהיה שלם. ניקח את האדם יש לו את הגוף הגשמי שזה עפר מן האדמה וכמו שאומרים רבותינו הקדושים שהקב"ה אסף חולות מכל מדינה בעולם ומזה יצר את האדם כך שהאדם יוכל להיקבר בכל מדינה בעולם והאדמה תקבל את גופו שזה חלק הגשמי שבאדם שנוצר ממנה, רוח ונשמה שבאדם זה החלק שבקדושה וכשהם מתחברים יחד נוצר אדם. ומתי שהקב"ה לוקח את הנשמה, האדם מת וחוזר לאדמה מכור מחצבתו.

וכך כל דבר בעולם יש לו שני חלקים, חלק אחד הגשמי הארצי וחלק שני הדבר הרוחני והמרום שזה בא מהקב"ה, ככה גם בפירות ובאכילה של האדם יש שני חלקים, חלק גשמי שזה הפרי וחלק רוחני שזה ניצוצות הקודש שנמצאים בתוך הפרי. לכן ככל שהאדם יותר מברך ואוכל את האוכל בקדושה וטוהר ואומר דברי תורה על השולחן, הוא מגדיל ומחזק את הכוח הרוחני שיש באוכל.

הגמרא אומרת (סנהדרין ע.) על בן סורר ומורה ילד קטן פחות מגיל שלוש עשרה שאוכל תרטימר בשר ושותה חצי לוג יין האיטלקי, הילד הזה נהיה בן סורר ומורה ואביו ואמו מביאים אותו לזקני העיר ואומרים להם "בְּנֵינוּ זֶה סוֹרֵר וְלוֹרֵה אֵינֵנוּ שְׁמַע בְּקִלְנוּ זִלְזֵל וְסָבֵא" (דברים כא, כ) ואז מוציאים אותו להריגה. והגמרא אומרת שאם אכל את התרטימר בשר שזו מידה של משקל וחצי לוג יין האיטלקי בסעודת ראש חודש או בסיום מסכת או במקום של קדושה, הוא לא נהיה בן סורר ומורה. אבל אם אכל את זה בביתו או במקום אחר, כן נהיה בן סורר ומורה כי אכילה לא במקום של קדושה תיקח אותו להיות אדם לא טוב ובסופו של דבר יהיה אותו ילד רוצח ולא טוב. אבל אם אוכל את הבשר בסעודת מצוה, אז החלק הרוחני שבאוכל מתגבר ועולה ולוקח את האדם למקומות קדושים ואין מציאות שאכילה קדושה תיקח את האדם לדבר לא טוב.

בכל אכילה ובכל שתיה יש בהם שני חלקים גשמי ורוחני, אדם שמתרכז בחלק הגשמי ואוכל את האוכל וחושב רק על ההנאה והחלק הגשמי, הכוח הזה הולך לתאוה ולמקום שלילי. אדם שאוכל ולא משנה כמה ולא משנה מה, אבל מברך ומבקש מהקב"ה שבאוכל הזה תהיה קדושה ותהיה ברכה, מכניס לתוך גופו דברים קדושים, את החלק הרוחני שמחזק אותו בתוך עצמו והאכילה הזו יכולה לעזור לאדם לעלות ולהתעלות. בתורה וביראת שמיים ובדברים גדולים וקדושים.

על פי זה אפשר להסביר מה שקרה עם הפירות של ארץ ישראל, רבותינו הקדושים אומרים שאת החלק הרוחני של כל הפירות האלו, הקב"ה לקח ושם אותו בתוך המן. במן היה כל התרכיב הרוחני שצריך להיות בפירות והמן היה כולו לחם אלוקים, לחם טהור וקדוש כי כולו היה מניצוצות הקודש של ארץ ישראל. לכן מתי שהמרגלים אכלו מפירות ארץ ישראל, הם אכלו פרי שכולו היה גשמי ואין בו שום ניצוץ של קדושה. לכן אמרו יהושע וכלב לעם "וַיֵּאָתֶם אֶל תִּירְאֵוֹ אֶת עַם הָאָרֶץ כִּי לַחֲמֵנוּ הֵם" (במדבר יד, ט) הפירות האלו שיושבי הארץ אוכלים הוא הפסולת של לחמנו כי אין בהם קדושה, הלחם שאנחנו אוכלים המן הוא קדוש והוא לקח את כל ניצוצות הקדושה של הפירות.

וכך אפשר להביא ראייה המרגלים היו צריכים שמונה אנשים להרים אשכול של ענבים, הרי האשכול לא שוקל משקל כה גדול ששמונה אנשים ירימו אותו, אלא כמו שאדם חי נושא את עצמו ופחות כבד, ואילו אדם שמת נהיה כבד כי החלק אלוה ממעל לא נמצא והנשמה שמרימה את האדם יצאה ממנו, אותו דבר הפירות של ארץ ישראל היו כבדי משקל והיו צריכים שמונה אנשים שירימו אשכול של ענבים כי הקדושה של הפירות כמו מת יצאה מהפירות ואז המשקל של הענבים היה כבד ביותר.

לכן הפירות שהמרגלים אכלו בארץ ישראל זה היה לחובתם, כי זה היה רק דבר גשמי בלי שום חלק רוחני שעבר לתוך המן, כך התדרדרו עד שחלקו על משה רבנו ועל השכינה ודברו לשון הרע על ארץ ישראל, כי אדם שאוכל פרי שיש בו רוחניות וגשמיות הוא יודע ללכת לברך ולשאוב את הרוחניות בתוכו, והפרי שאוכל זה רק עבור מה שהגוף צריך לאכול וזה מותר ואפשרי. אבל ברגע שהפרי נטול כל רוחניות וקדושה, זה נהיה בעוכרו והפרי הזה נהיה נזק ודבר לא טוב. משה רבנו ציווה אותם להביא מפירות הארץ להראות לעם איך פרי יכול להיות נקי מקדושה עד שיורדת מהפרי כל הקדושה וכל הרוחניות ולא ציווה עליהם לאכול את הפירות.

זה יסוד גדול שהאדם צריך ללמוד בנפש שלו שבכח האכילה האדם יכול לינוק ולקחת ניצוצות הקודש, לקחת דברים גדולים וקדושים. לכן מקפידים הרבה בברכות הנהנין שאדם צריך לברך כשאוכל, יש אנשים שכאשר גיעו לשמיים בסוף ימיהם, דנים אותם ואז רואים שהם צריכים לחזור בגלגול, יש הרבה אופנים של גלגול, יש אדם שחוזר בגלגול של בהמה ומתי ששוחטים את הבהמה מברכים ומתי שאוכלים את הבשר מברכים ואז האדם מתקן את הנשמה המגולגלת בבהמה ומרים אותה ומקדש אותה. אבל אם אדם אוכל בלא ברכה, הוא מכניס בתוך עצמו נשמות שלא תיקן אותם.

לפעמים אדם אוכל פרי או שותה מים ולא בירך עליהם ברכה ובאותו מאכל יש נשמה של אדם רשע או אדם שעשה מעשים לא טובים שחזר בגלגול באותו מאכל, אם הוא לא בירך הוא מכניס בתוכו את אותו נשמה של האדם הלא טוב. כך רואים אדם טוב ואהוב שפתאום נהיה אדם רע ומתנהג לא טוב, זה כי יכול להיות שאכל מאכל בלא ברכה והכניס בתוכו נשמה קשה ולא טובה של אדם רשע שמשפיעה עליו להתנהג כמו אותו רשע.

אדם צריך לדעת כל מה שאוכל זה ניצוצות הקודש, בניצוצות הקודש אדם יכול להעלות ולהתעלות. **שְׁלֹשָׁה שְׂאֵכְלוּ עַל שְׁלֹחַן אֶחָד וְלֹא אָמְרוּ עָלָיו דְּבַר תּוֹרָה, כְּאֵלֹהֵי אֶכְלוּ מִזֶּבֶחַי מִתִּים (אבות ג, ג) שלושה אנשים שישבו לאכול ולא אמרו דברי תורה אכלו מזבחי מתים, אכלו את הנשמות של המתים שנמצאים בתוך האוכל והכניסו אותם בתוכם, את הזבחים של המתים. אבל אדם שדיבר דברי תורה בשולחן ובירך ברכה לפני שאכל זה השולחן אשר לפני השם, השולחן נהיה כמזבח לפני השם והוא מתקן את כל הנשמות והניצוצות, גורם תיקון גדול לעולם.**

סגולות הרי"ף

אנחנו רואים את המעלה הגדולה של המזוזה, המזוזה, אדם ששם את המזוזה כמו שצריך ושם אותה בקדושה ובטהרה, רבינו האר"י הקדוש מביא את רבי שמעון בר יוחאי שאומר שיש בפתח של כל בית מזיק, שהמזיק רוצה להזיק לאדם מתי שהוא נכנס ומתי שהוא יוצא, ומתי שאדם שם את המזוזה ומסתכל על המזוזה וחושב על השם הקדוש "שדי" שכתוב בין פרשה לפרשה מחוץ למזוזה, בגב של המזוזה, ושם בפיו את השם "שדי" מתי שהוא יוצא מהבית ונכנס וחושב על המזוזה, חזקה שהאדם הזה ישמר מכל רע וינצל מכל רע.

אז כך צריך לדעת יסוד גדול, מתי שאדם נכנס לבית או יוצא מהבית, יסתכל על המזוזה, אם יכול שיראה את האות "שדי" שכתובה מאחורה במזוזה, טוב. אם אי אפשר לראות, מקלים שזה גם טוב אם לא רואים את השם "שדי", אבל בכל אופן יחשוב בדעתו כל פעם שיצא ונכנס, את השם "שדי" שזה שומר דלתות ישראל והשם הזה קדוש ביותר שהמלאך שעומד בדלת להזיק, לא יוכל להזיק לאדם.

ממי ביקש הקב"ה ברכה?

רבי ישמעאל כהן גדול אחד מעשרה הרוגי מלכות, אחד הקדושים הגדולים שהיו לעם ישראל. רבותינו הקדושים אומרים, הספר הקדוש "פרקי היכלות" הוא קיבל אותו מהמלאך מט"ט, שהמלאך מט"ט זה חנוך "וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים וַאֲיָנֹנִי" (בראשית ה, כד), שהוא שר הפנים של הקב"ה. אחד הספרים הקדושים שבשעת צרה ודוחק סגולה ללמוד בו, זה פרקי היכלות לרבי ישמעאל כהן גדול, וביותר בימי השובביים דמטהר את הנפש של האדם. והנה רבי ישמעאל כהן גדול מעלתו רמה וזכה למה שמעטים בעולם זכו, וכל עיסוק בו מרומם את נפש האדם ולוקח את האדם לדרגה גבוהה וגדולה.

רבי ישמעאל כהן גדול זה דבר שאי אפשר לשער ולתאר, רבותינו הקדושים אומרים שהיה לו את הנשמה של יאשיהו המלך, רבי ישמעאל כהן גדול עלה לשמיים מתי שגזרו על עשרה הרוגי מלכות שיוציאו אותם להורג, הוא עלה לשמיים ושאל בשמיים האם אפשר לבטל את הגזירה או אי אפשר לבטל את הגזירה. הגמרא מספרת ואומרת (ברכות ז). שרבי ישמעאל כהן גדול עלה לשמיים ושמע בת קול או ראה, יש בזה פירושים רבים, שהקב"ה אומר לו ישמעאל בני ברכני.

וידוע דרבי ישמעאל כהן גדול היה לגלוג יאשיהו המלך, אשר נודע בחסידותו כי לפניו לא היה מלך אשר שב אל השם (מל"ב כג, כה) ומובא בילקוט (פרקי דרבי אליעזר, יז), ומאס האלילים ושבר את המצבות והיה זכותו מבהקת לפני כסא הכבוד. ובשביל הרע שהיו עושים בני דורו בסתר, נאסף הצדיק רוח אפנו משיח השם. וכן נאמר על רבי ישמעאל כהן גדול, שהמלאך מטטרון היה הסנדק שלו ובישר את אימו על לידתו כשראה אותה חוזרת מן המקוה. והיה מעשרה הרוגי מלכות והופשט עורו מעליו, דומה למה שעשו ליאשיהו המלך שעשו גופו ככברה (תענית כב:).

והנה מוצאים בצדיקים וחסידים שהיו לגלוג של אדם מדורות קודמים, כמעשה המובא לפנינו, יאשיהו המלך ורבי ישמעאל כהן גדול. והנה נשאל, בגלל שיאשיהו עבר בעיה מסוימת וזקרו אותו בחרבות ובחיצים עד שגופו נהיה ככברה, לכן גם הגלגול שלו רבי ישמעאל כהן גדול צריך לעבור כעין זה, שגם הוא יפשיטו את כל עורו מעליו.

הכוח של רבי ישמעאל כהן גדול זה כוח שאין לו התחלה ואין לו סוף, לכן בבקשה צדיקים לקחת היום בקהילה הקדושה "שובה ישראל" את הספר "פרקי היכלות" כמו שכמה פעמים עשינו ולסיים אותו פעם, פעמיים, שלוש מחולק בין כולנו, וכבר ידוע מה שאומר ה"שדי חמד" שמתו שכמה שותפים בלימוד של זוהר, של ספר דברים, של תהילים, של כל ספר, פרקי היכלות, כל אחד מקבל שכר כמו שלמד את כל הספר. אם יהיה לזה הרבה שותפים לסיים את זה אז זה כמו מאות או אלפי פעמים שסיימו פרקי היכלות לכבוד רבי ישמעאל כהן גדול.

כולנו נכניע את הלב, זה זמן שהשטן נלחם בכל הכוח, כל דבר שבקדושה השטן נכנס להכניס חוסר אמונה, להכניס מחלוקת, להכניס שנאה, להכניס דברים רעים וקשים. איך מנצחים את החושך? לא ע"י שמכים את החושך עם מקל אלא ע"י שמאירים אור של קדושה - אור של הקדושה מחזק ודוחק את החושך ומחזק את האור.

אדם שעומד בניסיון הממון יכול לעמוד בכל ניסיון

ומצאנו שרבי יוסי בן קסמא, פגש את רבי חנינא בן תרדיון מקהיל קהילות ולומד תורה. שאלו, האם אתה לא מפחד מהגזרה שגזרו, מי שילמד ברבים תורה יוצא להורג. ענה רבי חנינא בן תרדיון, מן השמיים ירחמו. אמר לו רבי יוסי, אני אומר לך דברים של טעם ואתה אומר לי מן השמיים ירחמו, שמא מצוה באה לידך ואתה סומך על אותה מצוה, אמר לו כן. מעות של פורים היו לי בכיס אחד ומעות פרטיות שלי התערבבו ונתתי הכל

לצדקה. אמר לו רבי יוסי, אם כן מחלקך יהיה חלקי ומגורלך יהיה גורלי. לא עברו ימים ונתפס רבי חנינא בן תרדיון מקהיל קהילות ומלמד תורה וגזרו עליו מיתה.

והנה מה השאלה של רבי יוסי, ודאי שתורת השם תמימה וכל קיום עם ישראל על התורה ועל העבודה. מה החידוש שהוא מתפעל על לימוד התורה של רבי חנינא בן תרדיון. כמה צדיקים מסרו ומוסרים את נפשם על לימוד התורה, ומה קשורה המצוה הזאת של מעות של פורים שגורמת ישוב הדעת לרבי יוסי?

אלא יסוד גדול, רבי יוסי פחד על רבי חנינא בן תרדיון שהרומאים יתפסו אותו ויענו אותו לכפור ח"ו בהקב"ה, וזה היה דרכם ומנהגם. ומהפחד הזה שאל רבי יוסי את רבי חנינא, אתה לא פוחד מזה. עונה רבי חנינא לא, מהשמיים ירחמו. שואל אותו רבי יוסי, מאיפה יש לך בטחון כזה, שמא עשית איזו מצוה. עונה רבי חנינא בן תרדיון, כן עשיתי מצוה ומה המצוה, מעות של פורים ושלי התערבבו ונתתי הכל לצדקה.

וכאן מלמדים אותנו רבותינו יסוד גדול, כאשר האדם רוצה לבדוק את חבירו אם נאמן, אם ישר, אם יעמוד בניסיונות ולא ישבר מכל ניסיון בחיים, הדרך לבדוק היא אחת, האם אדם נאמן ועמד בניסיון הממון. מי שעמד ועומד בניסיון הממון, זה אות וסימן שאותו אדם יעמוד בכל ניסיון אחר בחיים, כל ניסיון יש לו כוח לעמוד בו.

ופה רבי חנינא בן דוסא אומר לרבי יוסי, מעות של פורים ומעות שלי התערבבו ונתתי הכל לצדקה. עמדתו בניסיון הממון ואם עמדתו בו, זה אות וסימן שכל עינוי וצער שיצטערו ושיענו אותי, לא ישבור אותי ואני אשאר נאמן להקב"ה.

כאשר האדם דבוק לצדיקים ומקבל מהם כוח, גם גוי יקפוץ לאש להציל את משה רבנו. ואם לא קיבל את שכרו מיד, הקב"ה לא מקפח שכר אף בריאה ועוד שנים יחזור בגלגול אצל רבי חנינא בן תרדיון ויקבל את שכרו, להיות מקובל לחיי העולם הבא.

הספר שמצמיח ישועות
וְהָיָה כְּעֵץ נִשְׁתַּל עַל פְּלָגֵי מַיִם אֲשֶׁר פְּרִיּוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ
וְעֵלְהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ
 תהילים א' ג'

לקבלת הספר: 03-792-2548
 חפשו: ספר הישועות - ספר דברים